

Sygnatura akt I C 794/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 09-07-2015 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Ireneusz Frącała

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Rusin

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09-07-2015 r. w Koninie

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko J. M.

- o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 25-02-2014 r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Ireneusz Frącała

Sygn. akt I C 794/15

UZASADNIENIE

Powód M. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. M. kwoty 2 700 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 09.06.2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wywodził, że w dniu 08.06.2012r. zawarł z pozwanym umowę kupna – sprzedaży, na podstawie której pozwany zobowiązał się do sprzedaży i montażu 3 okien i 3 parapetów. Tego samego dnia powód zapłacił pozwanemu całą należność – 2700 zł. Montaż miał być wykonany w terminie 3 tygodni. Pozwany terminu nie dotrzymał, wielokrotnie przekładany przez pozwanego także nie został dotrzymany. Powód odstąpił od umowy i wezwał pozwanego do zwrotu zapłaconej kwoty, której powodowi nie zwrócono.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 09.02.2015r. uwzględniono roszczenie w całości.

Pozwany J. M. wniósł sprzeciw od tego nakazu, w którym wniósł o oddalenie powództwa i zwolnienie od kosztów.

W uzasadnieniu wskazał, że nie zawierał z powodem umowy. Przyznał jednocześnie, że w 2012r. prowadził działalność gospodarczą, jako M. ale w tym czasie pokrewną działalność gospodarczą prowadziła także jego żona i to ona podpisała z powodem umowę.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 08.06.2012 r. powód M. W. zawarł z pozwanym J. M., w ramach prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej jako M., umowę na mocy której, pozwany miał dostarczyć powodowi i zamontować w mieszkaniu

powoda okna i parapety. Umowa została w biurze pozwanego, w K. przy ul. (...). W dniu zawarcia umowy, powód zapłacił pozwanemu całość umówionej kwoty, tj. 2700 zł brutto, na co wystawiono powodowi fakturę VAT nr (...) z dnia 08.06.2013r. z 8 % podatku VAT. Umowę w imieniu pozwanego, jak i fakturę podpisała osoba reprezentująca pozwanego w biurze przedsiębiorcy.

(dowód: umowa k. 6, faktura VAT k. 8)

W umowie strony nie określiły terminu jej wykonania i umowa nie była przez pozwanego wykonywana. Pismem z dnia 08.02.2014r. a więc po upływie blisko 2 lat od dnia zawarcia umowy i dokonania zapłaty, powód nie mogąc wyegzekwować wykonania umowy, z pomocą Miejskiego Rzecznika Konsumentów w K. wezwał pozwanego do jej wykonania, w terminie 7 dni, pod rygorem odstąpienia od umowy. Wezwanie to doręczono pozwanemu na adres zamieszkania dnia 17.02.2014r. a odebrała je matka pozwanego.

(dowód: umowa k. 6, dane z ewidencji PESEL k. 37, wyjaśnienia pozwanego k. 36, pismo k. 7, potwierdzenie nadania i odbioru k. 8-9)

Wezwanie okazało się bezskuteczne, więc pismem z dnia 21.03.2014r. Miejski Rzecznik Konsumentów w K., działając w imieniu pozwanego, poinformował pozwanego, że pozwany odstąpił od umowy i wezwał pozwanego do zwrotu pozwanemu zapłaconej kwoty 2700 zł. Wezwanie to doręczono pozwanemu w dniu 28.03.2014r. pod adresem zamieszkania a odebrała je żona pozwanego. Wezwanie to było bez reakcji, więc pismem z dnia 08.04.2014r. Miejski Rzecznik Konsumentów ponownie wezwał pozwanego do zwrotu powodowi kwoty 2700 zł, w terminie 7 dni, pod rygorem ukarania grzywną. Wezwanie to doręczono pozwanemu w dniu 11.04.2014r. a odebrała je także pod adresem zamieszkania pozwanego jego żona A. M..

(dowód: pisma10-11, potwierdzenia nadania i odbioru k. 4-5)

Wezwania do zwrotu gotówki okazały się bezskuteczne (bezsporne). W tym samym czasie co pozwany, podobną w nazwie jak działalność pozwanego - M., prowadziła działalność gospodarczą jego żona A. M., jako A., co wynika z powszechnie dostępnych danych z Internetu a przyznał to pozwany.

Dokumenty, na podstawie których ustalono stan faktyczny Sąd uznał za całkowicie wiarygodne, bowiem autentyczności i prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowały strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Informacyjne wyjaśnienia pozwanego także były wiarygodne a nie były kwestionowane przez powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa o dzieło, zdefiniowana w art. 627 k.c. i w zakresie realizacji umowy przepisy ustawy z dnia z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, na mocy art. 627¹ k.c. skoro zamawiający był konsumentem.

Zgodnie z umową zawartą dnia 08.06.2012r. (wprawdzie bez daty ale data zawarcia wynika z opisanej wyżej faktury i wyjaśnień powoda) i art. 627 k.c. pozwany zobowiązał się dostarczyć powodowi i zamontować okna i parapety, określone w umowie. Skoro strony nie określiły terminu wykonania dzieła, to pozwany winien wykonać je niezwłocznie, nie później jednak niż po wezwaniu powoda w piśmie z dnia 08.02.2014r. W wyznaczonym pozwanemu dodatkowym terminie dzieło nie zostało przez pozwanego wykonane a pozwany nie uczynił nic dla wykonania dzieła. Nie istniały też jakiegokolwiek przesłanki, aby powód mógł uznać, że pozwany zamierza z umowy wywiązać się. Powód miał więc podstawy dla odstąpienia od umowy, na podstawie art. 635 k.c. co uczynił w jego imieniu Miejski Rzecznik Konsumentów w piśmie z dnia 21.03.2014r. Skutkiem odstąpienia przez zamawiającego od umowy jest obowiązek zwrotu wzajemnych świadczeń, co w niniejszej sprawie oznacza konieczność zwrotu przez przyjmującego zamówienie zapłaconej przez powoda zapłaty w kwocie 2700 zł.

Przyjmującym zamówienie od powoda był pozwany J. M. i to jego obciąża ten obowiązek zwrotu. Jediną okolicznością kwestionowaną przez pozwanego J. M. w sprzeczności od nakazu zapłaty, było twierdzenie, że to nie on zawierał z powodem umowę a jego żona, bo ją podpisała.

Zarzutu pozwanego nie można uznać za skuteczne uwolnienie się od odpowiedzialności wobec powoda. Przede wszystkim, umowa została w biurze pozwanego, więc w imieniu prowadzącego w nim działalność gospodarczą pozwanego mógł podpisać umowę jego pracownik, w tym także żona pozwanego i tak podpisana umowa wywołała skutki prawne i była dla pozwanego wiążąca. Umowa została zawarta przez powoda z firmą M., co wynika z treści umowy (k. 6), a to właśnie tę działalność gospodarczą prowadził pozwany, czego nie kwestionował i na tę działalność gospodarczą przyjmował korespondencję przedprocesową. Działalność gospodarcza osób fizycznych w pierwszej połowie 2012 roku nie była jeszcze zgłaszana do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, stąd jeśli w 2012 roku pozwany ją wyrejestrował, to nie widnieje w tym rejestrze. Dalej, nie ma znaczenia, że żona pozwanego prowadziła „działalność pokrewną”, jak twierdził pozwany w sprzeczności, skoro nie w ramach działalności gospodarczej żony pozwanego zawarto sporną umowę, tylko w ramach działalności pozwanego. Zbędne więc było przesłuchiwanie żony pozwanego w charakterze świadka na okoliczność „kontaktowania się z klientem w sprawie”, gdyż fakt tego kontaktowania nie był sporny. Istotne w sprawie było, że zawarto umowę w imieniu pozwanego (podpis na umowie jest nieczytelny ale na pieczęci firmowej pozwanego i z pieczęcią firmową pozwanego, jako przyjmującego zamówienie) i te kontakty, w tym zawarcie umowy były w mieniu pozwanego. Istotnie działalność gospodarczą prowadziła żona pozwanego, jako A. i to pokrewną przynajmniej co do nazwy, co nie ma wpływu na sytuację procesową pozwanego w niniejszej sprawie, w zakresie zarzutów podniesionych przez pozwanego.

Pozwany nie kwestionował natomiast obowiązku zwrotu powodowi zapłaconych przez niego 2700 zł, i to zarówno co do zasady, jak i wysokości. W okolicznościach niniejszej sprawy omówionych wyżej, obowiązek ten obciąża więc pozwanego na podstawie art. 494 k.c.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt. 1 wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 476 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. Wymagalność roszczenia powoda nastąpiła dopiero po skutecznym odstąpieniu przez powoda od umowy po otrzymaniu przez pozwanego w dniu 17.02.2014r. (k. 9) wezwania z 08.02.2014r. (k. 7), zatem należą się powodowi odsetki ustawowe za opóźnienie od upływu 7-dniowego, wyznaczonego przez powoda terminu. Roszczenie co do odsetek w pozostałym zakresie oddalono, jako bezzasadne – pkt 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces prawie w całości (oddalono tylko częściowo roszczenie w zakresie terminu zapłaty odsetek), dlatego też pozwany winien zwrócić mu poniesione przez niego koszty. Na zasądzoną z tego tytułu kwotę 100 zł złożyła się opłata sądowa od pozwu.

SSR Ireneusz Frąćala